

Mag. Andrej Vizjak

**Tudi sam ne verjamem v indično
sodbo brez dokazov**

Vida Kocjan, foto: Matic Štojs

Page: 40

Reach: 15000

Country: SLOVENIA

Size: 2045 cm2

2 / 4

Mag. Andrej Vizjak bo 6. avgusta dopolnil 50 let. Njegovo domače okolje so Brežice, njegova prva zaposlitev pa je bila v tovarni Litostraj v Ljubljani. Nato se je zaposlil na Inštitutu Jožef Stefan in leta 1994 postal inšpektor za delo. Bil je župan občine Brežine in leta 2000 prvič izvoljen za poslanca v Državnem zboru RS. Bil je tudi dvakratni minister, v letih 2004 do 2008 je bil minister za gospodarstvo, v letih 2012 in 2013 pa minister za delo, družino in socialne zadeve. Magistrsko delo je zagovarjal na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo Univerze v Ljubljani. Z mag. Vizjakom smo se pogovarjali v Brežicah dva dni po državnoborskih volitvah, ki so bile 13. julija 2014.

Za nami so državnoborske volitve, znani so izidi, kakšno je vaše mnenje o njih?

Volitve so se pokazale predvsem kot iskane druge poti volivcev in volivk. Izkazalo se je, da ljudje iščejo spremembe ne glede na programske zaveze in njihovo izvedljivost. Zmagovalci volitev (stranka SMC) niso ponudili ne konkretnega programa ne ekipe, ki ga lahko izpelje, ponujajo pa neko novost in volivci so spet posegli po tem, čeprav se verjetno marsikdo zaveda, da bo čez pol leta, leto ali dve lahko spet prevaran. V Slovenski demokratični stranki (SDS) smo ponudili dober program in dober kadrovski nabor za potencialno vlado, po moji oceni pa smo preveč stavili na čustva in premalo na racionalnost volivcev. Na volitvah smo dobili manj od pričakovanega in prepričan sem, da bomo v stranki naredili resno analizo in se pogovorili o potrebnih prihodnjih korakih.

Osebnost vam je zmanjkalo nekaj glasov. Kaj pričakujete?

Ocenjujem, da je v volilnem okraju Brežice na neki način veljalo prepričanje, da bo Vizjak izvoljen in da se za njegovo izvolitev ni treba bati. Tudi zato so morda nekateri obkrožili koga drugega. In to je teh nekaj glasov, ki mi manjkajo. Ponovilo se je, da ne smemo delati zaključkov volitev pred uradnimi izidi. V mojem volilnem štabu nismo naredili te napake, volilno kampanjo smo vodili z vsemi načrtanimi aktivnostmi in nismo bili prav nič pasivni pri tem. Očitno pa je na slabši volilni izid vplivala vrsta dejavnikov. Zagotovo je tudi to, da imamo predsednika v zaporu, vplivalo na rezultat. Naj dodam še to, da je volilni okraj Brežice zahteven okraj, še posebej mesto in večja krajevna središča, kjer je neverjetno veliko volivcev leve opcije, ki je pred mojim vstopom v politiko v tem delu vedno zmagovala, zlasti LDS v preteklosti. Morebiti so mi ljudje zamerili tudi sprejetje zakona o uravnoteženju javnih financ, ki je posegel v pravice številnih, pa tudi pokojninsko reformo. Marsikdo se namreč zaradi zaostrenih pogojev upokojevanja ne more upokojiti tako, kot bi se, če te reforme ne bi

bilo. Ljudje na nekatere stvari pač gledajo skozi svoj osebni status, ne pa skozi to, kaj država potrebuje in česa ne, kar je po svoje razumljivo. Vendar pa sem bil minister, ki je moral v veliki meri zasledovati tudi zahteve države.

Ali ste v predvolilnem času zaznavali, kakšen bo volilni izid?

Med ljudmi je bilo zaznati, da bo Stranka Mira Cerarja (SMC) ne glede na kandidata, ki ga ima, dobila veliko glasov. Ljudje so namreč iskali spremembo, očitno so se naveličali strank, ki so bile doslej tako ali drugače odgovorne za stanje v državi. SDS je bila v zadnjih 23 letih v vladi vsega pet let, a ne glede na to, kaj smo naredili v tem času, nam pripisujejo vso odgovornost za nastale razmere. Čeprav sta enormni javni dolg in visoka brezposelnost nastala v vladi Boruta Pahorja v letih od 2008 do 2011 in vladi Alenke Bratušek v zadnjem letu, to pripisujejo vsem. Ob pomoči medijev še bolj nam kot drugim. V tem smislu je bilo težko racionalno voditi predvolilno kampanjo. In zato so se volivci verjetno oklenili novega upanja, ki ga pooseblja Miro Cerar. Želim mu veliko sreče in seveda tudi uspehov pri njegovem delu. Njegovo delo bomo ocenjevali čez leto ali dve, ko se bodo ali ne bodo pokazali prvi rezultati. Zelo vesel pa bi bil, če se pri svojem delu ne bo naslonil na odslužene kadre LDS ali Zaresa.

Kakšno stanje prevzema nova vlada od odhajajoče? Alenka Bratušek zatrjuje, da državo izroča v zelo dobrem stanju, sama pa naj bi jo prevzela v slabem.

Mislím, da je stanje slabo, če ne katastrofalno. Nihče razen Bratuškove in finančnega ministra v odhodu Uroša Čuferja v resnici nima vpogleda v velikost primanjkljaja države ob polletju. Prepričan sem namreč, da smo že v prvi polovici leta dosegli celoten načrtovani letni primanjkljaj. To je več kot milijardo evrov. In še več, finančne luknje se kažejo na vseh področjih. Primer so izjave ministra za infrastrukturo in prostor v odhodu glede potrebnih sredstev za vzdrževanje cestne in popravilo železniške infrastrukture. Denarja zmanjkuje za plače zaposlenih v javnem sektorju, napovedane so stavke dela javnega sektorja in podobno. Menim, da je stanje na področju javnih financ skrb zbujajoče, in to precej bolj, kot je javno znano. Mislím, da bo tudi Evropska komisija zaostrila retoriko v drugi polovici leta, ko bodo njeni organi v celoti konstituirani in bo takrat tudi bolj jasno zapisano, kaj EU pričakuje od Slovenije glede uravnoteženja javnih financ. Ne vem, ali nas bodo še trpeli s tolikšnim primanjkljajem. Mislím, da ga ne bomo spravili v načrtane okvirje niti letos niti v prihodnjem letu. Še huje pa je, da zmagovalec volitev tega problema ne vidi v ospredju programskih izhodišč in ga skoraj ne zaznava, kaj šele da bi

snoval učinkovite rešitve za uravnoteženje oziroma stabilizacijo javnih financ. V Sloveniji smo namreč še daleč od preproste logike, da bi vsaj približno toliko zapravili, kolikor ustvarimo, ampak se zelo radi pogovarjamo o tem, kako trošiti denar, zelo malo pa o tem, kako ga zaslužiti oziroma kako ga potrošiti toliko, kolikor ga zaslužimo.

Slišati je želje nekaterih, naj bi bila Bratuškova finančna ministrica, njena osebna želja pa naj bi bila imenovanje za evropsko komisarko. Kaj menite o tem?

Mislím, da bi bila to nagrada poražencem. Gotovo je stranka Alenke Bratušek kakor tudi Zorana Jankoviča največja poraženka teh volitev, saj so aktivno peljali vlado leto dni in pol in tako klavrno končali. Pozitivna Slovenija je izpadla iz parlamenta, stranka Alenke Bratušek pa za rep ujela vstop v parlament. Da bi takšna stranka imela najodgovornejšo pozicijo, je milo rečeno smešno in neodgovorno. Upam, da bo novi mandatari premogel toliko pameti, da bo poiskal ljudi, ki so lahko del rešitve, ne pa del problema.

Menite, da bo novi mandatar toliko suveren, da bo lahko oblikoval vlado, oziroma se zaveda, da je vsa odgovornost na njem?

Miro Cerar je doživel že veliko stvari, posredno tudi v politiki. V slednji sicer ne neposredno, posredno pa. Zato menim, da se tega, da bo vsa odgovornost na njem, zaveda in da ne bo mogel odgovornosti kasneje, ko bodo problemi, valiti na druge, kot so to vedno želeli početi nekateri premierji v preteklosti, ko so bili za slabo stanje kar nenadoma krivi bodisi ministri, bodisi koalicijski partnerji. Premier je tisti, ki mora biti od začetka do konca odgovoren za vse. Ne nazadnje ima v rokah škarje in platno. Zato na čelu vlade oziroma finančnega in gospodarskega resorja pričakujem ljudi, ki se zavedajo, kaj smo zapisali v ustavo. To je fiskalno pravilo. Pričakujem tudi, da bodo spoštovali tudi priporočila Evropske komisije, ki smo jih dobili pred nekaj meseci. Če to ne bo prva prioriteta te vlade, se nam obeta spirala nadaljnega zadolževanja, visokega primanjkljaja, neobvladovanja javnofinančnih izdatkov in posledično obremenjevanje prihodnjih mladih generacij čez mero zdravega razuma.

Kako je s fiskalnim pravilom? Kako je to zdaj pravno urejeno oziroma kje se je ustavilo?

Sprejeli smo ustavno zavezo, da bomo sprejeli tudi izvedbeni zakon, ki pa ga vlada v odhodu doslej še ni predlagala, in sicer zato ne, ker ni bil koalicijsko usklajen, kaj šele da bi bil usklajen z opozicijo. Za sprejetje tega zakona je namreč potrebna dvetretjinska parlamentarna podpora. Ker vlada zakona ni predlagala, smo to storili v SDS, vladajoča koalicija pa je sprejetje zavrnila. Novo vlado

tako čaka, da v sodelovanju tudi z opozicijo ta problem reši. Del problema je tudi zaveza za zmanjševanje presežnega primanjkljaja in tudi določbe evropskih institucij glede odprave presežnega javnega dolga, kar vse moramo v Sloveniji upoštevati. Glede na to se mora nova vlada nemudoma lotiti ukrepov za uravnoteženje javnih financ, kjer osebno vidim ukrepe zlasti na odhodkovni strani, to se pravi pri racionalizaciji javnega sektorja in funkcioniranja države nasploh, zlasti debirokratizacije, zmanjšanja številnih postopkov pri pridobivanju dovoljenj in drugih birokratskih ovir za podjetja in posameznike. Skratka, če se ne bo tega lotila, ne bo mogoče doseči tega cilja in bomo prišli v mehanizme, ko nas bodo začele evropske institucije sankcionirati zaradi nespoštovanja zavez.

V vaši vladi ste sprejeli zakon za uravnoteženje javnih financ (Zujf). Do kdaj velja?

Nekatere določbe Zujfa so trajne, nekatere pačasne in so vezane na gospodarsko rast. Dvomim, da bomo dosegli tolikšno gospodarsko rast, da bi se nekatere določbe varčevanja oziroma zmanjševanja odhodkov sprostile. Zanimive so zahteve potencialnih koalicijskih partnerjev, recimo stranke DeSUS glede dodatnih pritiskov na javnofinančne odhodke. Menim, da bi morali zaveze DeSUS, ko govorimo o začetku vnovičnega usklajevanja pokojnin in začetku izplačila regresa, vezati na število vplačnikov v pokojninsko blagajno, ne pa na gospodarsko rast. Ko bo blagajna brez dodatnih javnofinančnih sredstev zmožna to izplačevati, usklajevanje pokojnin in regres ne bosta vprašljiva. Dokler pa ni prihodkov, teh pa ne zagotavlja gospodarska rast, ampak predvsem nova delovna mesta oz. novi zavarovanci, morajo biti prioriteta nova kakovostna delovna mesta v gospodarstvu.

Za SMC naj bi veljalo, naj bi jo volili predvsem zaposleni v javnem sektorju in njihovi bližnji. Kaj bo moral novi premier narediti na področju javnega sektorja?

Iz programa SMC nisem razbral, kaj bodo naredili. Zato je ta stranka verjetno tudi zmagala, saj so ljudje v Miru Cerarju videli najmanjšo nevarnost. Vedeti moramo, da če nekdo pove, kaj bo naredil, pa volivcem to ni všeč – in racionalizacija javnega sektorja ne ustreza javnim uslužbencem –, je jasno, da ga ti ne bodo volili. Ampak to je treba narediti. Ker pa Miro Cerar na to ni veliko stavil, so nekateri menili, da morebiti res ne bo posegal v javni sektor. Vendar pa si ne znam predstavljati načina, kako bi uravnotežili javne finance brez racionalizacije javnega sektorja oziroma brez zmanjšanja birokracije. Pri tem ne mislim, da bi bilo smiselno kakorkoli linearno posegati v plače ali celo linearno odpuščati zaposlene. Ne, nasprotno.

Mislim, da moramo – in to je bil tudi načrt vlade Janeza Janše, če ne bi bila odstranjene z oblasti v letu 2013 – sistematično pregledati vsa opravila, vse poslovne funkcije, ki jih izvaja javni sektor. Šele na podlagi tega bi se lahko odločili, katerih poslovnih funkcij javni sektor ne bo več opravljal. Menim, da je precej takšnih, ki se kažejo kot nesmiselne, da jih opravljamo, ker samo ustvarjajo dodatne birokratske zaplete, posledično pa se tu in tam pokaže tudi višek zaposlenih. Da bi posegali v storitveni del javnega sektorja, na primer v število zdravnikov, ki jih ponekod že zdaj primanjkuje, ali medicinskih sester, je nesmisel. Postavlja pa se vprašanje, ali potrebujemo vse agencije, ki nam bolj ali manj grenijo življenje, vse javne zavode, sklade in ne vem še kakšne institucije, ki jih je nekaj 100 v tej državi in so nekateri samo za to, da delajo delo drugim, ne servisirajo pa državljanov oziroma gospodarstva.

Ali lahko nova vlada gradi na novem zadolževanju, tega ni izključil niti najverjetnejši novi mandat, in na dvigu davkov?

Nova vlada mora svoje delo graditi predvsem na priporočilih Evropske komisije in na zavezah Slovenije, ki jih je ta dala Evropski komisiji. To se pravi, da postopno zmanjšujemo primanjkljaj v skladu s številkami, ki so jasne in so na mizi, in da sprejemamo tudi v ukrepe za zniževanje presežnega javnega dolga. Seveda bo ob izpolnjevanju teh ciljev gotovo potrebno še dodatno zadolževanje. Ker bomo primanjkljaj še vedno imeli, čeprav ga bomo zniževali, bo treba iti po tej poti, vendar bo denar v tem primeru cenejši, kot če bomo povečevali primanjkljaj in s tem povzročali dodatno negotovost na finančnih trgih. Menim, da je prva prioriteta res sprejetje

ukrepov za dosledno spoštovanje zavez, ki smo jih prevzeli; te so jasne, znane, zanje smo že dobili nekaj odloga v preteklosti. Spomnite se Bratuškove, ko je rekla, da potrebujemo čas, ne denarja. Poglejte, zdaj bo Miro Cerar spet govoril isto. Ne vem, kam nas to pelje. Končno moramo začeti spoštovati pravila, ki jih pozna vsako gospodinjstvo. To je, da lahko porabimo le toliko, kolikor ustvarimo, in da se lahko zadolžujemo samo za investicije, ki so dolgoročne. Ne moremo pa se zadolževati za to, da ta denar sproti porabimo. Pred meseci sem v parlamentu predstavil zelo zanimivo sliko, s katere je bilo razvidno, da so tekoči odhodki države, to so stroški za plače, obresti, transferje posameznikom in drugo, za milijardo višji od tekočih prihodkov v državni proračun. Tekoči prihodki pa so davčni in nedavčni prihodki. To pomeni, da samo za čisto delovanje države potrebujemo približno 15 do 20 odstotkov več denarja, kot ga zberemo z davki. Tu niso upoštevane investicije in drugo. Če na tem področju torej ne bomo naredili odločnih korakov, potem te vrzeli ne bomo mogli pokriti samo z novimi prihodki. In prepričan sem, da bo Miro Cerar potegnil potezo, saj je tudi nakazal, da bo šel v zakon o obdavčitvi nepremičnin. Na to se moramo državljanji kar pripraviti. In prišel bo še kakšen udarec po žepu. Ali bo ta posredno v obliki davka ali kakšne druge takse, trošarine ali druge dajatve, pa bomo še videli.

Ali se bodo še izgovarjali na čas vlade Janeza Janše?

Zagotovo. Vlada Janeza Janše bo še vedno kriva za vse slabo ne glede na to, da je že dolgo ni več, ne glede na to, da so žal odstranili predsednika SDS iz aktivnega političnega življenja. Upam, da so to storili za kar se da kratek čas, in verjamem, da bo oproščen, ker ne verjamem v indično sodbo brez dokazov. Bomo še videli, kakšno vlogo bomo v prihodnje odigrali v tem političnem prostoru. Seveda pa bodo za lastne neuspehe ali pa za lastno nesposobnost krivili nekoga drugega. Zdaj seveda za težave ne bo kriva prejšnja vlada, ampak verjetno predprejšnja.

Na to naj se poslanci kar navadijo, pa tudi vsi, ki bomo ali bodo aktivno delovali v politiki.

Iz programa Mira Cerarja ni razvidno nič takšnega, kar bi bilo zavezujoče, mislim tudi na nova delovna mesta ...

Če resno analiziramo vsebinske razprave predvolilnih soočenj, je bilo izjemno malo konkretnih razprav operativne narave. Lahko sicer rečemo: Ja, treba je ustvariti nova delovna mesta. Ko pa nekdo vpraša, kako in s katerimi konkretnimi ukrepi, se zadeva ustavi. In potem so tu še relativno neuresničljive napovedi ali zaveze Mira Cerarja, kot je na primer ta, da ne bo privatizacije infrastrukturnih podjetij oziroma tistih, ki

Page: 40

Reach: 15000

Country: SLOVENIA

Size: 2045 cm2

4 / 4

imajo v lasti infrastrukturo. Zdaj pa naj mi Cerar odgovori na vprašanje, kako bo privatiziral Telekom Slovenije ali pa Aerodrom Ljubljana, ki je tik pred prodajo, če bo hotel izpolniti omenjeno zavezo. Kako bo Aerodrom ali Telekom prodal brez infrastrukture? Tega preprosto ni mogoče narediti. Sliši pa se lepo. Verjetno je tudi to marsikoga pritegnilo. To z drugimi besedami pomeni, da ne bo privatizacije tovrstnih podjetij. Cerarja tudi sprašujem, katera podjetja bo privatiziral. Tista, od katerih ne bo dobil nič ali manj od tega? Kajti v situaciji, v kakršni smo, je samo nekaj podjetij takšnih, ki lahko vplivajo na zmanjševanje javnega dolga. Res me zanima, kako gleda na privatizacijo bank. Navsezadnje imajo tudi banke infrastrukturo. Kaj pa je drugega mreža poslovalnic ter stik in dostop ljudi do tega? To so bile pravzaprav zaveze ali pa gledanja, ki sem jih zasledil pri SD, zlasti pri ministru Jerneju Pikalu, češ da bi infrastrukturo izločil npr. iz Telekoma. Pa ga sprašujem, kaj pa potem ostane v Telekomu, če bo izločil infrastrukturo, in kako bo to izvedel ob dejstvu, da je v Telekomu približno 25 odstotkov **malih delničarjev**, in koliko misli, da bo dobil za tisto, kar bo privatiziral. To se pravi za tisto, kar ni infrastruktura. To so pravzaprav absurdne teze, ki ne vzdržijo minimalne racionalne argumentacije.

Omenjajo tudi Teš 6, kaj je s tem?

Ko se je ta investicija snovala in ko je bila začrtana, to je med letoma 2004 do 2008, so bile razmere na trgu z električno energijo res bistveno drugačne, kot so danes. Takrat ni nihče verjel, nobeden od strokovnjakov napovedoval, da bodo cene električne energije na evropskih borzah, zlasti leipziški, tako nizke, kot so zdaj. To pomeni, da je lastna cena energije iz Teš 6 izdelana pod predpostavko nizke cene oziroma cene premoga 2,25 evra za GJ. Ta cena je danes bistveno višja, kot je trenutna tržna cena. Kako dolgo bo veljala ta tržna cena, ali se bo v naslednjih 10 letih bistveno dvignila ali se ne bo, od tega je odvisna ekonomika in nasedlost investicije v blok 6. Menim, da ni druge poti kot ta, da se investicija zaključi. Že zdaj pa je jasno, da bo, če se bo zaključila v letu ali dveh, v prvih letih poslovala z izgubo. Še posebej ob tem, da se očitno popušča pri ceni premoga. Skratka, ne bo veljalo več to, kar je bila dejansko pogodbeno zaveza Premogovnika Velenje, kar je bila tudi zaveza bankam, da so odobrile posojila, in državnemu zboru, da je podal garancijo za posojilo. Evropska investicijska banka (EIB) in Evropska banka za obnovo in razvoj (EBRD), ki sta odobrili del posojil, narmreč izhajata iz ekonomike projekta, ki temelji na 2,25 evra za GJ. Slednje je torej cena vhodnega energenta. Če bo cena 3,25 evra ali 2,85 evra, kot je slišati, bo to podrla izračune,

kar bo ob nizkih cenah električne energije na trgu dodaten problem, ki povečuje izgubo. To so problemi, s katerimi se bodo vladajoči pač primorani soočiti. Želim jim obilo spretnosti pri njihovem reševanju.

Kaj pa državne banke in njihova prodaja?

Banke so dokapitalizirane in so usposobljene za to, da opravljajo svoj posel, zato menim, da jih je treba privatizirati. Poiskati strateške, odgovorne partnerje, ki so pripravljeni za te banke tudi nekaj odšteti. S tem bi lahko zmanjšali javni dolg in tudi pritisk na obresti, ki jih plačujemo za najeta posojila. Seveda pa pričakujem od bank, da bodo predvsem učinkovit servis ljudem in gospodarstvu. To je ključno in ne razumem, zakaj bi nekdo kupil banke in se tega ne šel. Zakaj se bojimo? Če nekdo vidi v bankah svoj naložbeni potencial oziroma priložnost, bo te banke zagotovo razvijal.

Kdaj bo torej vidno, v katero smer bo šla nova vlada, in kdaj prvi rezultati?

Verjamem, da bomo veliko vedeli že ob oblikovanju vlade. Če bo koalicija izjemno leva, če bodo v njej samo DeSUS in SD ter mogoče še ZaAB, potem ne pričakujem bistvenih razlik v politiki, ne v javnofinančni ne siceršnji, kot jo je vodila vlada Alenke Bratušek. Kajti taka koalicija bo zelo raznovrstna bodisi glede privatizacije, bodisi racionalizacije javnega sektorja in bo verjetno iskala rešitve v novih in višjih davkih. Drugače bi bilo, če bi bila koalicija nekoliko bolj pisana, za kar pa skoraj ne vidim možnosti, še posebej ker je Miro Cerar že v startu zavrnil možnost sodelovanja s SDS. Kako bo delovala koalicija, se bo najprej pokazalo ob njenem oblikovanju, nato pa, ko bomo dobili podatke o izvrševanju proračuna za tekoče leto in ob predlogu rebalansa za letos in prihodnje leto.

Vse to se bo dogajalo v naslednjih 3 do 4 mesecih.

Nekateri omenjajo koalicijo SMC, NSi in SD. Kaj bi pomenila taka koalicija?

Verjamem, da so bili Socialni demokrati eden ključnih nasprotnikov zapisa zlatega fiskalnega pravila v ustavo. Zato ne vidim, kako bi z njimi ali z njihovo pomočjo to lahko dosegli. Gotovo bo nemogoče pričakovati takšno podporo tudi iz Združene levice (ZL). To bi bilo pa res absurdno, da bi največji nasprotniki privatizacije, nasprotniki posega na odhodkovno stran proračuna, podpirali neko rešitev. Če seštejemo glasove ZL, SDS in NSi, mislim, da ni dv tretjinske večine, niti z izdatno podporo SD ne. Če ne bodo našli ustreznega dogovora o tem izjemno pomembnem vprašanju, to je, kako stabilizirati javne finance v doglednem času, ki je lahko tudi dve ali tri leta, čeprav bi moral biti ta rok čim krajši, bo velik problem. In glede na to, da verjetno ne bo mogoče nič narediti na odhodkovni strani, še manj očitno pri privatizaciji, bo edino, kar jim bo na voljo za zmanjševanje primanjkljaja uvajanje novih in višjih davkov, kakor je to počela tudi Alenka Bratušek. Če se bo zgodilo slednje, pa bomo zadušili še to gospodarstvo, ki ga imamo. Zdaj imamo vsaj upanje, čeprav menim, da je to precenjeno, da se pač gospodarstvo pobira. Mislim, da se pobira zlasti del izvoznega gospodarstva zaradi okrevanja tujih trgov, kar je dolgoročno spet pod vprašajem. Če torej še dodatno obremenimo gospodarstvo, bo nastala še dodatna spirala povečevanja odhodkov, socialnih transferjev in problem bo čedalje večji, ne manjši. Pozno jeseni bo torej veliko tega jasno in znano in potem bo tudi mogoče napovedati rok trajanja nove vlade. ☐